

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Bc. Lucie Bočkové a přísedících Mgr. Ing. Jitky Marvanové a Mgr. Jany Svobodové v hlavním líčení konaném dne 5. 4. 2022 v Plzni

takto:

Obžalovaný

■■■■ ■■■■

narozený ■■■■ v ■■■■ okres ■■■■ bytem na adrese ■■■■, ■■■■, zaměstnaný jako ■■■■ spol. s r.o.,

je vinen

v přesně nezjištěné době v lednu či únoru 2021 v ložnici jím užívaného bytu nacházejícího se v domě na adrese ■■■■ ■■■■ ■■■■ v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud využil příležitosti, že u něj na návštěvě byla nezletilá ■■■■ ■■■■ narozená ■■■■, a ležela s ním v posteli, kdy nezletilou přiměl, aby si svlékla inkontinenční plenu a následně ji rukou osahával na jejím obnaženém přirození, poté obnažil svůj pohlavní orgán a poškozenou nezletilou ■■■■ ■■■■ přinutil k nedobrovolné sexuální praxi, spočívající v manuální masturbaci, tedy k aktu, kdy svůj pohlavní orgán namísto spojení s pohlavním orgánem poškozené vložil do ruky poškozené za účelem jeho tření, což učinila po blíže neurčenou dobu, a tohoto jednání se dopustil přesto, že mu bylo známo, že poškozená ještě nedovršila patnáct let věku a věděl také, že duševní a rozumové schopnosti poškozené ■■■■ ■■■■ nejsou na takové úrovni, aby byla

schopna pochopit smysl a podstatu jeho jednání, zasahujícího její intimní sféru a logicky na ně reagovat účinnou obranou,

tedy

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a

odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody ve výměře pěti let (5 let).**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému **ukládá povinnost uhradit** poškozené nezletilé [REDAKCE] narozené [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], zastoupené zmocněncem JUDr. Bc. [REDAKCE] LL.M., na náhradu nemajetkové újmy **částku 100 000 Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se nezletilá [REDAKCE] narozená [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], zastoupená zmocněncem JUDr. Bc. [REDAKCE] LL.M., odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se nezletilá [REDAKCE] narozená [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], zastoupená zmocněncem JUDr. Bc. [REDAKCE] LL.M., odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku rozsudku. V předmětnou dobu se svědkyně [REDAKCE] se svou vnučkou [REDAKCE] jako mnohokrát předtím chystala přespat u svého přítele [REDAKCE]. Poškozená jako vždy šla spát do ložnice, kde spolu s ní standardně spala její sestra nebo babička. V tomto případě však výjimečně s ohledem na bolest zad obžalovaného svědkyně [REDAKCE] navrhla, aby si šel obžalovaný lehnout na postel k vnučce, namísto na rozkládací pohovku v obývacím pokoji, která nebyla tak pohodlná. Poté, co obžalovaný do ložnice odešel, následoval v blíže nezjištěný čas děj popsáný ve skutkové větě výroku rozsudku.
2. **Obžalovaný** [REDAKCE] (v době události partner babičky poškozené) v přípravném řízení (č. l. 41– 45) konstatoval, že je zaskočený a neví, kde se to vzalo a následně využil svého práva a nevypovídal. **K věci** se vyjádřil až v rámci hlavního líčení dne 28. 2. 2022 (č. l. 309 – 317), kdy trestné jednání kladené mu za vinu zcela popřel. Tvrdil, že událost se dle popisu skutku nemohla stát, neboť poškozená chodí spát jako první kolem deváté až půl desáté večerní. On s babičkou

poškozené chodil spát kolem půlnoci až půl jedné, když skončí filmy. Standardně večer probíhal tak, že první šla spát poškozená a když usnula, šla spát její sestra. Babička poškozené s obžalovaným spali na rozkládací pohovce a holky (poškozená a její sestra) spaly na manželské posteli v ložnici. Obžalovaný dokázal předmětný večer časově zařadit na konec ledna. To mělo být poprvé, kdy za přítomnosti jedné z vnuček spal v ložnici. Nikdy před tím ani potom se to nestalo. Předmětnou noc při rozkládání pohovky dostaly s babičkou poškozené nápad, že se prohodí, kdy důvodem byla bolest zad obžalovaného a to, že měl před noční směnou. Když přišel do ložnice, poškozená už spala. Obžalovaný vstával v půl sedmé, a to poškozená stále spala. Po příchodu do kuchyně si dělal kávu a zapnul si v obývacím pokoji televizi. Babičku poškozené to vzbudilo a šla spát ještě k poškozené. Když se poškozená vzbudila, nebyla si vědoma, že vedle ní obžalovaný spal. Vše se dozvěděla až z rozhovoru mezi obžalovaným a babičkou poškozené, která se obžalovaného ptala, zda mu povolila ta záda a jestli to mělo smysl. On jí řekl, že ne, že si půjde ještě lehnout odpoledne. Obžalovanému nedávalo smysl, že kdyby se něco tak hrozného stalo, jak všichni líčí, že by ráno poškozená vstala a jako první běžela za ním. Její první slova po probuzení byla, že až se nasnídá, tak jestli si může zahrát hry. Chovala se úplně přirozeně a nebylo na ní znát, že by se něco stalo. Když se něco stane, tak to na ni všichni běžně poznají, protože je zamlklá. Odpoledne si šel lehnout, a když vstal, poškozená už v bytě nebyla. Obžalovaný byl toho názoru, že kdyby se něco stalo, tak to poškozená hned řekne matce, protože je typ, který všechno hned vykecá. Matka poškozené by to určitě hned poznala. Nikdo nic neříkal. Nechápal, kde se to celé vzalo a proč označili jeho osobu. Ve vztahu k babičce poškozené uvedl, že se znají již jedenáct let. Potkali se v práci a pak se sblížili. Partneři byli ■■■ až ■■■ let. Přes týden si každý vedl svou domácnost a stýkali se jenom soboty a neděle v bytě obžalovaného. Babička poškozené bydlí společně se synem, tak měli u obžalovaného soukromí. Společné víkendy probíhaly tak, že si zavolali a domluvili se ohledně vaření a zda budou hlídat holky. V případě, že holky byly s nimi, vše jim přizpůsobily, protože jsou vybíravé v jídle a nechtějí moc nikam jezdit. Většinou trávili čas doma. Holkám bylo v té době okolo ■■■ a ■■■. Začali je hlídat zhruba od věku ■■■ let poškozené, když se vnučky s matkou přestěhovaly z ■■■ do ■■■. Hlídaní probíhalo podle potřeb matky poškozené, cca jednou za měsíc až dva, možná i jednou za tři měsíce. Poškozenou charakterizoval jako živější. Dřív jej holky braly jako strejdu a později mu začaly říkat dědo. Měl za to, že jej holky milovaly jako člověka, kterého znají již pár let. Nikdy se jich neptal, zda jej mají rády, ale z jejich chování ví, že měly. Poškozená se k nim těšila a prosila matku i babičku, aby u nich mohla spát. Toho, že poškozená má handicap, si dle jeho názoru nebylo možné nevšimnout, protože poškozená spí s plenou. Věděl, že si ji uměla vzít i sundat sama, babička jí pomáhala s nasazením. Dle babičky měla mít také epileptické záchvaty. S poškozenou se většinou bavil o hrách, a jak jí jde učení. Poškozená říkala, že dobrý, ale on věděl od babičky poškozené, že to dobré není. Poškozená se k obžalovanému přišla občas pomazlit a chovala se přirozeně a normálně, nikdy se ani ona a ani její sestra nechovaly vůči obžalovanému vyzývavě. K intimnímu soužití s babičkou tvrdil, že intimní život vedli. Na počátku to bylo dobré, ale pak začala mít babička nějaké zdravotní potíže a následně i obžalovaný. Vyhovovalo mu, že babička poškozené nevyžadovala sex často. Docházelo k mazlení, někdy i k pohlavnímu styku, který však měl proběhnout naposledy přes tři až čtyři lety. Tvrdil, že se mu udělal nádor na pravém varleti, který údajně roste. Lékaře však nenavštívil, protože nechce ve svém věku podstupovat zákrok. Nikomu o tom neřekl, pouze na vyšetření v této věci sexuoložce. V důsledku zmíněné zdravotní komplikace by mu údajně trvalo dlouho než by nastala erekce, a když už by se to povedlo, byla by velmi malá a bolestivá. Údajně to cítí ve varlatech. Tento stav má trvat ■■■ až ■■■ let. Erekce schopen je, ale trvá to alespoň přes půl hodiny. Při mazlení s babičkou poškozené se poslední měsíce stávalo, že ji přivedl k vyvrcholení, ale on vyvrcholit nedokázal, tak to vzdali. Nezazlíval jí to, prostě řekl, ať toho nechá, že to nejde. Babička poškozené si dle názoru obžalovaného ničeho nevšimla, protože mu na varlata nesahala. Pokud to věděla, tak ho tím pravděpodobně nechtěla zatěžovat. Na omak je to znatelné, ale viditelné to není. Důvodem, proč to nikomu neřekl, byl stud a také obava, že by ho například dcera nutila jít na zákrok. Obžalovaný také tvrdil, že pokud by k předmětnému jednání mělo

dojít, tak by poškozená neměla trpělivost obžalovaného uspokojit, protože mu to nejde. Současně na svou obhajobu uvedl, že poškozená mohla něco slyšet nebo vidět a vyprávět o tom, jako kdyby to prožila sama.

3. S ohledem na tvrzení obžalovaného nabyl na významu **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie**, který byl zpracován k osobě obžalovaného **znalkyní MUDr. [REDAKCE] [REDAKCE]** (č. l. 152 - 171). Jeho závěry zpracovatelka přednesla u hlavního líčení konaného dne 5. 4. 2022 (č. l. 360 – 364). Znaleckým zkoumáním bylo zjištěno, že v době předmětné trestné činnosti obžalovaný netrpěl žádnou duševní poruchou, psychózou, mánií, depresí, klinicky nebyla zjištěna porucha intelektu (retardace, demence). Obžalovaný je plně schopen chápat smysl trestního řízení, dokazování, případně soudního projednávání, účel a smysl případného trestu. Obžalovaný není závislý na alkoholu ani jiných návykových látkách a není známa objektivní informace o případném ovlivnění těmito látkami v době trestné činnosti. Nebyla prokázána ani sexuální deviace ve smyslu chorobné preference patologických vzorců sexuálního chování. Obžalovaný v době trestného jednání mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a mohl se ovládnout. Nebylo zjištěno nic významného, čím by byly tyto schopnosti ovlivněny. Rozpoznávací i ovládací schopnosti byly plně zachovalé a za předmětné jednání nese plnou odpovědnost. Jeho motivace nevycházela ani z duševní poruchy ani ze sexuální deviace, nebyla psychopatologicky motivovaná. Z čistě psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, neboť nebyla diagnostikována porucha ani sexuální deviace a vzhledem k tomu znalkyně nenavrhovala uložení ochranného opatření. U obžalovaného bylo provedeno falopletysmografické vyšetření, ale z výsledné křivky nebylo možné ani odečíst sexuální orientaci, tudíž diagnosticky nijak nepřispělo ke zjištění sexuální deviace. K dotazu znalkyně potvrdila, že obžalovaný během vyšetření upozorňoval na varle, kde nějaká rezistence byla, ale znalkyně ji nepovažovala za podstatnou a proto se k ní ve svých závěrech nevyjadřovala. Ten nález byl pohmatově spíše citlivý než bolestivý. Ve vztahu k vyjádření obžalovaného, že v důsledku tohoto nálezu, který se neustále zvětšuje, je sice schopen erekce, ale tato má být bolestivá a neúměrně dlouhá k tomu, aby ejakuloval, znalkyně uvedla, že u starších mužů je běžné, že to trvá déle než u mladších mužů, takže to není nic zvláštního. Vyjádření obžalovaného, že erekce je pro něj bolestivá, nelze ověřit, protože se jedná o subjektivní tvrzení.
4. Proti výpovědi obžalovaného stojí především **výpověď nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]** která byla provedena formou přehrání obrazového a zvukového záznamu z nosiče DVD (č. l. 52) v rámci hlavního líčení dne 28. 2. 2022. (č. l. 309 – 317). Poškozená se téměř po celou dobu výsledku dívala do země, evidentně jí výslech k dané věci byl nepříjemný. Byť nebyla příliš sdílná, k dotazům uvedla, že obžalovaného nazývala dědou. Na návštěvy chodily se sestrou, hrála tam třeba hry nebo play station. Také byla ráda, že vidí babičku. Poškozená věděla, že u babičky a dědečka spala, ale nebyla schopná časově zařadit kdy, či kdy naposledy. Věděla, že dědeček bydlí sám a babička taky. Připustila, že u dědečka spala často. Popsala, že dědeček má doma ložnici, obývací pokoj, chodbu a záchod. Když u dědy spala, tak spala v ložnici. Pamatovala si, že se stalo, že spala s dědečkem v posteli. Pak už vedle něj nikdy nespala. Děda na ní kdysi zakřičel, když neposlechla babičku, proto se ho od dětství bála. Jinak na ní byl ale hodný. K dotazu, zda jí někdy dědeček něco udělal, uvedla: „Ublížil mi strašně.“ K dotazu co jí provedl, řekla: „Strašně mi ublížil.“ Prostě děda byl na mě hnusnej, a i kdyby to takhle nebylo, tak on řekne, že jste to udělali, protože on mě znásilnil. On to řekl.“ K dotazu co to je znásilnit poškozená sdělila, že jí dal děda ruku do pídoura a že se jí to nelíbilo. Dále byly při výsledku použity pomocné panenky „Jája a Pája“, na kterých poškozená ukázala, jak se obžalovaný odhalil v oblasti genitálií a poškozená dal ruku na svůj genitál, kdy naznačila i pohyb rukou, který měla dělat. Současně na panence ukázala, jak si k pokynu obžalovaného svlékla plenu, kdy uvedla, že jí řekl, že si ji má sundat, donutil jí tím, že zakřičel a ona se ho bála. Následně jí rukou sahal na oblast jejího přirození. Opakovaně mu sdělila, že chce jít za babičkou, ale nedovolil jí to. Mlčela, protože jí děda řekl, že je to příjemné. Poškozené to ale příjemné nebylo, zdálo se jí to nechutné a chtělo se jí plakat. K dotazu

uváděla, že genitál obžalovaného byl hnusný a tvrdý. Když se ráno vzbudila, děda jí řekl, že to chce ještě jednou zkusit, ale ona mu řekla, že tam už asi nikdy nebude jezdit. Už to znovu nezkusil. Babička to neřekla. Děda spal s ní posteli, protože měl jít do práce na noční. Předmětná událost se stala v noci. S událostí se svěřila kamarádce [REDACTED] a paní doktorce v nemocnici v [REDACTED].

Pro přehlednost je nutno uvést, že událost vyplynula na povrch během hospitalizace poškozené ve Fakultní [REDACTED] nemocnici na oddělení dětské psychiatrie z důvodu eskalujících psychosomatických záchvatů v období od [REDACTED] 2021 až [REDACTED] 2021, kde se poškozená svěřila s předmětnou událostí v druhé polovině pobytu spolupacientce, pedopsychoiatriovi a následně psychologovi (č.l. 294-295).

Věrohodnost poškozené potvrzuje **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská psychiatrie a dětská klinická psychologie** (č. l. 123 – 135) jehož závěry zpracovatelé přednesli u hlavního líčení konaného dne 30. 3. 2022 (č. l. 350 – 352). Z pohledu psychiatra MUDr. [REDACTED] [REDACTED] je u poškozené diagnostikována demence a epilepsie. Tento nález je však dlouhodobý a nemá souvislost s projednávanou věcí. U poškozené však byla dále diagnostikována porucha přizpůsobení s převládajícími dissociativními symptomy, poruchami chování, která vznikla v důsledku jednání obžalovaného, kdy míra závažnosti byla hodnocena jako střední. U poškozené v době vypracování posudku přetrvávaly problémy se spánkem, sebeobviňování, v zátěžových situacích se objevovaly četné dissociativní stavy ve formě psychogenních záchvatů, často byly přidruženy i poruchy chování. Poškozená si dávala za vinu, že věc neoznámila dříve. Jednání obžalovaného bylo pro poškozenou zjevně traumatizující, přičemž je patrné, že u poškozené je tendence reagovat ve stavu zažívaného stresu, prožívané úzkosti dissociativními stavy, poruchami chování. Do budoucna nelze stav přesně predikovat, je nutné zabránit další možné traumatizaci, nelze ale vyloučit, že se stav upraví do normálu a nezanechá žádné trvalé následky. Dobu poruchy nelze přesně specifikovat, ale lze očekávat, že bude trvat spíše měsíce než roky.

Z pohledu psychologičky PhDr. [REDACTED] [REDACTED] se intelektová výkonnost poškozené pohybuje ve spodním pásmu lehké defektivity a lze ji srovnat s výkonností [REDACTED] až [REDACTED] dítěte. Paměťové schopnosti jsou zasaženy výrazněji. Osobnost poškozené je velice simplexní, dětská a poznamenána epileptickým onemocněním (ulpívavost, inflexibilita). Poškozená má sklon v zátěži či při nespokojenosti reagovat spíše externalizačně (zlobením, výpady, rušivostí), je sugestibilní, snadno zneužitelná a zranitelná. S pravděpodobností blížící se jistotě zůstane poškozená i v budoucnu plně závislá na svém okolí, není zde dána perspektiva samostatnosti. Tato zranitelnost je patrná prima vista, a to i laicky. Lze předpokládat, že s ní musel počítat i potencionální pachatel. Poškozená měla plnou, nanarušenou schopnost události správně vnímat. Zapamatování si, vybavování a reprodukce je však limitováno jejími sníženými kognitivními schopnostmi. Absolutně nelze počítat s tím, že by byla schopna si zapamatovat, udržet a reprodukovat nerozporně a v čase homogenně smyšlený nebo navedený obsah. Obecná věrohodnost je nízká, specifická věrohodnost z úzce psychologického hlediska byla znalkyní hodnocena jako velmi dobrá. Nebylo zjištěno, že by výpověď byla produktem lži. Poškozená nemá sklon k vyplňování mezer v paměti smyšlenkami a nebylo zjištěno úmyslné zkreslování výpovědi. Poškozená nebyla a není schopna chápat smysl jednání obžalovaného a nebyla schopna se mu bránit.

K dotazu, zda lze říci, že ke zhoršování stavu dochází v souvislosti s onemocněním poškozené nebo v důsledku jednání obžalovaného, znalci uvedli, že to může mít vícero proměnných a nelze jednoznačně určit, čím je to zapříčiněno. Je třeba odlišit potíže s chováním a intelektovou výkonnost. Poškozená je dle znalců velmi slabá a škola může být již nad její síly, k čemuž přispívá i neoptimální výchova a další věci. Co se týče výrazu znásilnění, které poškozená použila i ve svém výslechu, k tomuto znalkyně uvedla, že je to slovo, kterému nerozumí. Má jej ve slovní zásobě, ale neumí jej použít a nechápe jeho význam. K dotazu obhájkyne, zda by poškozená

mohla neúmyslně zkreslit výpověď, že by někoho viděla něco dělat a zaměnila by třeba osoby, znalkyně upřesnila již jí uvedený závěr, že poškozená není schopna generalizace vzhledem ke svému intelektu. Není schopna přesunu nějakého jednání do jiných realit. Má strašně slabou paměť, takže pokud by byla navedena či by se měla něco našprtat jako básničku a vyprávět příběh, ona toto nedokáže. Dále k dotazu MUDr. [REDAKCE] uvedl, že diagnostikovaná porucha přizpůsobení nemohla vzniknout v důsledku jiných okolností než v důsledku jednání obžalovaného. Co se týče [REDAKCE] psychosomatických záchvatů, které nastaly až s odstupem času od předmětného jednání, znalci potvrdili, že je běžné, že potíže začnou s odstupem.

5. Jako objektivní hodnotí soud výpověď **svědkyně** [REDAKCE] [REDAKCE] babičky poškozené. Tato jak v přípravném řízení tak při hlavním líčení konaném dne 28. 2. 2022 (č. l. 309 – 317) hovořila o osobě obžalovaného pozitivně, nikdy nebyla svědkem nějakého sexuálně orientovaného chování vůči poškozené či její sestře ze strany obžalovaného. Tento se měl chovat normálně, stejně tak vnučka. Jejich vztah popsala ve shodě s obžalovaným. Vnímala jej jako harmonický a jejich intimní soužití popsala jako klasické, normální. Blíže k jejich intimnímu soužití uvedla, že k pohlavnímu styku mělo docházet odhadem jednou za týden, a to právě o víkendech nebo dovolených. Dva až tři měsíce před koncem vztahu již pohlavní styk neměli, a to z důvodů zdravotních problémů svědkyně. Docházelo pouze k hlazení. Když během ledna a února 2021 došlo k pohlavnímu styku, svědkyně nezaznamenala, že by obžalovaný měl nějaké potíže s erekcí, ejakulací nebo trpěl v této oblasti nějakými bolestmi. Při styku docházelo ze strany svědkyně i k uspokojování obžalovaného rukou, kdy svědkyně si není vědoma, že by při doteku cítila nějakou bouli nebo nádor na jeho varlatech. Obžalovaný ji ani nic takového nesdělil, tyto doteky pro něj nebyly bolestivé. O události se dozvěděla od své dcery, která jí celou věc vysvětlila. Následně přestala za obžalovaným chodit. Řekla mu, že je nemocná a proto nemůže přijít. Když se o události dozvěděla, nešlo jí do hlavy, jak se mohlo něco takového stát. Nikdy ho přímo s událostí nekonfrontovala. Jak se to dozvěděl, nevěděla, nebyla s ním již v kontaktu. Danou událost svědkyně zařadila do ledna až února 2021. Na předmětný večer si vzpomínala, protože se stalo pouze jednou, že by obžalovaný spal vedle poškozené. Důvodem bylo, že obžalovaný šel na noční a předešlou noc se v obývacím pokoji špatně vyspal. V předmětný večer tam byla pouze poškozená, její sestra ne. Poškozená chodí spát pravidelně kolem deváté až půl desáté. Poškozená na sobě měla pyžamo, tedy kalhoty, tričko a plenu. Svědkyně poškozené s plenou pomáhala večer, ale ráno si ji většinou sundala sama. Poškozená ráno po předmětné noci působila normálně, nepůsobila jinak. Poškozená jí o události nikdy sama neřekla. Mají normální vztah, vídají se. Poškozená se hodně psychicky změnila a špatně reaguje na zákazy. Projevuje se vztekem, což dříve nedělala. Svědkyně se s poškozenou o způsobu příchodu dětí na svět nikdy nebavila a nemá informace o tom, že by to udělal někdo jiný z rodiny. Ani s jednou z vnuček neprobírala předmětnou událost, protože jí to bylo nepříjemné. O tom, jaký má poškozená vztah se svým otcem nebo zda má kamarády, svědkyně nevěděla. Poškozená i její sestra obžalovanému říkaly dědo, znaly ho od malička a měly s ním běžný vztah. Svědkyně si všimla, že sestra poškozené [REDAKCE] nechtěla k obžalovanému do bytu chodit. Ke svědkyni ano, ale k němu příliš ne. Důvod jí nebyl znám. Vnučky hlídá odhadem jednou až dvakrát za měsíc. Před událostí svědkyně u poškozené nezaznamenala žádné záchvaty, věděla, že měla epileptické, ale u ní se to nikdy nestalo.

Jako partnerka obžalovaného, a tedy jediná soudu známá osoba, která se k intimní sféře obžalovaného v dané době události mohla vyjádřit, zcela vyvrací obhajobu obžalovaného ve vztahu k jeho schopnosti erekce, resp. neschopnosti, dlouhému nástupu a bolestivosti. Soud její výpověď hodnotil jako věrohodnou, a to nejen z důvodu, že při její výpovědi během hlavního líčení nedošlo ke vzniku rozporů ve vztahu k její výpovědi z přípravného řízení, ale také z důvodu, že její výpověď se i přes specifika projednávané věci, kdy poškozená je vnučkou svědkyně, která je na první pohled zranitelná nejen díky svému věku, ale i mentálnímu handicapu, jeví jako nestranná, bez potřeby přiklánět se na stranu poškozené nebo obžalovaného.

6. Soud při hlavním líčení konaném dne 28. 2. 2022 (č. l. 309 – 317) vyslechl také **svědkyni** [REDAKCE] [REDAKCE] matku poškozené, která soudu i přes svou excentricnost objasnila, jak celý incident vyšel najevo. Současně popsala průběh chování poškozené i aktuální stav ze svého pohledu. Změny na poškozené svědkyně údajně zaznamenala především v únoru minulého roku, protože poškozená pořád chodila zamračená, byla pesimistická a všechno jí vadilo. Chovala se tak i ve školní družině, kdy vychovatelka měla svědkyni sama sdělit, že si myslí, že se s poškozenou něco děje. Ze strany školy pak mělo být matce sděleno, že se poškozená zhoršila, je depresivní a vůbec ji takovou neznají. Svědkyně také nevěděla, co se děje. Vzhledem k tomu, že poškozená požívá léky na epilepsii a před Vánoci jí byla léčba měněna, přisuzovala to svědkyně nejprve tomu. I lékař před Vánoci svědkyni sdělil, že léčba poškozené nesedí, což se v minulosti již také stalo. Od dubna pak nastaly záchvaty ve večerních hodinách, které se projevovaly například tím, že poškozená spadla na zem, klepala se, chytala se pod krkem. Stav trval okolo dvou hodin. Jednou se stalo, že při pádu došlo i k úrazu ruky a museli vyhledat lékařské ošetření. Svědkyně to přisuzovala stále epilepsii. Po několika odvozech do nemocnice bylo zjištěno, že se jedná o psychosomatické záchvaty. Od psychiatricky dostala léčbu na zklidnění. Nejhorší poškozená prožívala večery, protože se bála a klepala. Tyto stavy se měly opakovat a poškozená se svědkyni musela spát v ložnici, protože se to dělo každý den. Po dohodě s lékařskou v [REDAKCE] byla poškozená v květnu hospitalizována na psychiatrii, kde se záchvaty opakovaly každý večer. Poškozené museli dávat matraci blízko k sesterně a lékařka ji držela za ruku, aby usnula. Současně dostávala léky na spaní a zklidnění. Zhruba po týdnu hospitalizace poškozená sdělila psychologce, že ji děda znásilnil. Svědkyni informaci zavolala primářka. Svědkyně tomu nejdříve nechtěla věřit, protože si „dědu“ spojila pouze s tchánem. Ještě ten den jela svědkyně do [REDAKCE] protože jí lékařka řekla, že poškozená o tom se svědkyní chce mluvit sama. Poškozená svědkyni sdělila, že spala u dědy a děda jí sundal plenu, šahal do bucht/na buchtu a dal jí pindíka do ruky a ukazovala jí pohyb rukou, jak ve vztahu k osahávání jejího genitálu (krouživý pohyb prsty), tak pohybu, který po ní požadoval obžalovaný. Poškozená jí také měla říci, že ji děda znásilnil. Když se jí svědkyně zeptala, zda ví, co to znamená, měla si jí poškozená zeptat: „Mami proč mi děda ublížil, proč děda v [REDAKCE] je hodnej, proč mi tenhle ublížil? Protože jsem na vás zlá, na tebe i na [REDAKCE] Pak se měla poškozená celou cestu klepat a svědkyně se jí měla snažit uklidnit. Po příjezdu domů u poškozené přetrvával strach a chtěla, aby svědkyně zamkla. Dle svědkyně byl důvodem, proč poškozená informaci sdělila až s odstupem času, strach z obžalovaného, který jí měl říci, že až přijede příště, tak se to bude opakovat. Současně jí řekl, že to nesmí nikomu říct. Babička poškozené jí měla k telefonickému dotazu potvrdit, že poškozená spala vedle obžalovaného, protože ho bolela záda. Běžně spaly obě dcery spolu v ložnici, a když tam byla jen jedna z nich, spala v ložnici s poškozenou babička. Svědkyně si byla jistá, že dcera by si to nikdy nevymyslela, protože by nebyla schopná se svými mentálními možnostmi takovou věc vymyslet. Svědkyně ví, že poškozená nelže, protože jí to pak v pátek zopakovala stejně. Poškozené bylo v době, kdy se věc stala [REDAKCE] let, ale vývojově je opožděná. Od [REDAKCE] třídy navštěvuje [REDAKCE] školu, protože [REDAKCE] školu nezvládala. Od loňského roku má však potíže se zvládáním učiva i ve [REDAKCE] škole. V minulosti byla výbušná, někdy neposlušná, ale bylo možné to korigovat. Od loňského roku se to nedá zvládat. Na první potíže poškozené se přišlo kolem [REDAKCE] roku věku a již tenkrát bylo svědkyni ze strany lékařů sděleno, že její vývoj je zhruba na úrovni [REDAKCE] letého dítěte. Poškozená aktuálně ve svých [REDAKCE] letech neumí pořádně hodiny a neorientuje se dle denní doby. Svědkyně odhadla, že poškozená je aktuálně na úrovni [REDAKCE] až [REDAKCE] roku. Starší dcera svědkyně má také epilepsii, ale co se týče vývoje, je v pořádku. Svědkyně s poškozenou neřešila otázky sexuální výchovy, pouze příchod menstruace z důvodu, že svědkyně byla upozorněna, že by mohla již menstruace přijít a bylo nutné řešit možnosti nošení vložky, když poškozená na noc musí nosit plenu. Poškozená si plenu umí sama nandat i sundat. Svědkyně jí ale někdy pomáhá, především s utahováním pleny. Ve vztahu k sestře poškozené svědkyně uvedla, že vzhledem k tomu, že u obžalovaného starší dcera pobývala dva týdny v létě v době, kdy jí bylo [REDAKCE] nebo [REDAKCE] let, ptala se jí, zda k podobnému incidentu nedošlo i ve vztahu k ní. Setra poškozené řekla, že ne. O týden později jí však volala ze školy, že si vzpomněla,

že když u něj byla, že jí řekl, ať si sundá podprsenku, že jí udělá masáž, že se to holkám líbí a také jí občas sáhl na prso. Strašně plakala a říkala, že kdyby to tenkrát řekla, nemuselo se to stát [REDAKCE]. Svědkyně dochází k psychologovi i s ní. Opakovaně při výslechu uvedla, že jednání obžalovaného zasáhlo celou rodinu a všem jim zničil život. Obžalovaného znala zhruba deset let a nikdy s ním neměla žádnou negativní zkušenost. O vztahu matky a obžalovaného věděla jen, že se občas pohádali. Na jejich intimní život se ptala své matky až po incidentu, kdy jí matka měla přiznat, že spolu nějakou dobu neměli pohlavní styk, dobu jí nespecifikovala a ona se víc neptala.

S dcerou navštěvuje pravidelně neurologa, od května 2021 častěji. Dále jezdí s poškozenou do [REDAKCE] na psychiatrii a k psychologovi, aktuálně bude poškozená docházet k psychologovi v [REDAKCE]. O předmětné události doma s poškozenou ani její sestrou nemluví. Poškozená nemá žádnou kamarádku, protože bez dozoru nikam nechodí, s nikým se nenavštěvuje. Vztahy s babičkou poškozené jsou stále stejné. Otec poškozené se informaci dozvěděl od svědkyně hned v den, kdy to zjistila. Poškozená má s otcem dobrý vztah, navštěvuje jej. Vztah k mužům se u poškozené dle svědkyně nezměnil. U otce má záchvaty také, kdy to v nočních hodinách po telefonu několikrát řešili. Dle názoru svědkyně se poškozená není schopná vyrovnat s předmětnou událostí a bojuje sama se sebou. Aktuálně je stav méně intenzivní, ale stále se nevrátila do normálu. I tato výpověď se soudu jeví věrohodná a to i přes opakované útočné jednání vůči obžalovanému, neboť všechny skutečnosti, které svědkyně uvedla, jsou v souladu s její výpovědí z přípravného řízení a v konsensu s ostatními výpověďmi a důkazy, provedenými při hlavním líčení.

7. Při hlavním líčení byl slyšen jako **svědek** [REDAKCE] [REDAKCE] otec poškozené, který v podstatných bodech vypověděl ve shodě s matkou poškozené, a to především ve vztahu k chování poškozené před a po předmětné události. Svědek je s matkou poškozené rozvedený od roku [REDAKCE]. Od té doby k němu dcery docházely na jeden víkend v měsíci a trávily u něj část prázdnin. V době od února do května 2020 byl v rekonvalescenci po srdečním onemocnění, v té době k němu dcery nechodily. Vztah s bývalou manželkou mají normální a běžně komunikují. Svědek u poškozené zaznamenal změny chování spočívající v neopodstatněném strachu, kdy nechtěla být sama, klepala se a měla divné záchvaty, ne epileptické, měla pění u pusy a padesát minut se divně klepala. Následně se probrala, jakoby se nic nestalo a začala brečet, že se strašně bojí, že se jí zdál nějaký sen. Změny chování zaznamenal koncem února 2021, a to právě z důvodu těchto záchvatů. Epileptické záchvaty měla zhruba ve [REDAKCE] letech, a to párkrát do roka. Brala na to léky a záchvaty potom ustoupily. Pak jí změnily léčbu, ze které měla halucinace a následně jí to vrátili k původní a záchvaty zase ustaly. Poslední epileptický záchvat u poškozené viděl okolo roku 2014, kdy žili ještě ve společné domácnosti. Ve vztahu k mentální retardaci dcery uvedl, že to řeší bývalá manželka a chodí s ní na nějaká vyšetření. Bylo jim řečeno, že poškozená je opožděná. Před událostí u poškozené nezaznamenal výkyvy chování nebo zvláštnosti související s mentální retardací poškozené. Od února 2021 je taková vzteklejší a velmi bojácná, což dříve nebyla. Její chování se velmi změnilo. Bojácná dříve nebyla. Záchvaty nastaly například, když zvýšil hlas nebo jí chtěl něco zakázat. Ona se rozčílila, začala divně koukat a spadla. Došlo i k tomu, že omdlela a ztratila vědomí. Ten záchvat byl jiný než epileptický. Přišlo mu, že si poškozená chtěla něco vynutit, tak se rozčílila a záchvat si tím vyvolala. Aktuálně se ty záchvaty zlepšují, ale dříve vůbec nevnímala, a když se probudila z toho záchvatu, chovala se, jako kdyby se nic nestalo a chtěla třeba napít. Někdy po tom záchvatu nemohla mluvit. Naposledy svědek záchvat poškozené zažil na Silvestra 2021 v reakci na zákaz, že poškozená nesmí koukat na televizi. Přišel za ní do pokoje a už byla na zemi. Záchranku na radu bývalé manželky nevolal. Byl u ní, držel jí za ruku a ona najednou otevřela oči a probudila se. O jednání obžalovaného se dozvěděl od matky poškozené. S dcerami o tom nekomunikoval. Změna oproti dřívějšímu stavu je velká. Sexuální výchovu s poškozenou nerozebíral a není si vědom, zda tak učinila jeho exmanželka. Pleny má poškozená vždy, když je u něj, svědek jí s nimi nepomáhá. Lékař mu vysvětlil, že důvodem, proč potřebuje pleny, jsou léky, které poškozená užívá, neboť se není v noci schopná vzbudit. Ze spaní od konce února 2021 křičí a při uspávání musí být u ní, držet jí za ruku a nechat rozsvícenou velkou lampičku.

8. V souladu s usvědčujícími výpověďmi byly i provedené listinné důkazy. ■■■■■ škola a ■■■■■ škola ■■■■■ kterou poškozená navštěvuje, zprávou ze dne ■■■■■ 2022 sdělila, že ke zhoršení prospěchu, chování a zdravotního stavu poškozené došlo pozvolna a není možné určit přesný okamžik. Na zhoršování upozorňovali matku poškozené v průběhu posledních třech let opakovaně. Ve školním roce 2021/2022 je jasně viditelné, že se poškozená necítí dobře a několikrát ve škole tvrdě usnula v ranní školní družině. Byla i opakovaně volána okamžitá lékařská pomoc z důvodu podezření na epileptický záchvat. To dokládají i další zprávy jmenované ■■■■■ školy (č. l. 271 – 272). Vývoj zdravotního stavu poškozené je dokládán (viz. znalecký posudek) lékařskými zprávami z neurologie, dětské psychiatrie, psychologie a neurologie (286 – 296, 299 – 301, 303). Poškozená se sestrou jsou rozsudkem Okresního soudu v ■■■■■ ze dne 13. 12. 2013, sp. zn. 23 Nc 610/2013, svěřeny do péče matky. Kontakt s otcem je pravidelný. Péče matky je řádná a nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti (zpráva Odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v ■■■■■ ze dne 11. 8. 2021 č. l. 181).

Vinu obžalovaného má soud ve vztahu k výroku rozsudku na základě všech důkazů, které zhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu za jasně prokázanou. Za nesporné lze po provedení dokazování jednoznačně považovat skutečnost, že v jednom případě došlo k situaci, kdy na přelomu ledna a února 2021 poškozená zůstala v nočních hodinách sama s obžalovaným v ložnici jeho bytu. Na tom se shodli nejen všichni svědci, ale také sám obžalovaný. Ten však dále popírá, že by se vůči poškozené dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Je nepochybné, že v případech těchto specifických trestných činů dotýkající se důstojnosti člověka v sexuální oblasti, jako je trestný čin znásilnění, proti sobě stojí vždy minimálně dvě protichůdné výpovědi. Soud v tomto případě uvěřil výpovědi poškozené a z této vycházel, když jejíž věrohodnost zcela zásadně podporuje znalecký posudek zpracovaný k její osobě. Z výpovědi poškozené ve spojení se znaleckým posudkem bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný přinutil poškozenou k tomu, aby si svlékla inkontinenční plenu za účelem přístupu ke genitálu poškozené, na kterém ji následně osahával. Poté donutil poškozenou ze své nadřazené a pro poškozenou důvěryhodné pozice, kdy využil jak jejího nízkého věku, ale také její zjevné psychické bezbrannosti spočívající jak v jejím mentálním postižení, tak její dětскosti a opožděnosti, k manuální masturbaci rukou poškozené. Znalci absolutně vyloučili schopnost poškozené zapamatovat si, udržet a následně nerozporně reprodukovat smyšlený příběh nebo navedený obsah. I z výpovědi matky poškozené jasně vyplývá, že dcera jí příběh reprodukovala vždy shodně a i ona je přesvědčená o tom, že dcera by nebyla schopná si takovou událost vymyslet. Znalci jasně diagnostikovali poruchu přizpůsobení s převládajícími dissociativními symptomy, poruchami chování, která vznikla v důsledku jednání obžalovaného. Ve shodě se závěry znalců hodnotí chování a stav poškozené po předmětné události i svědci. Následné stavy, které popisovali svědci a které se projeví až s odstupem času od dané události a které vedly k hospitalizaci poškozené, jsou důsledkem nemožnosti poškozené vyrovnat se s předmětnou událostí, což muselo být obtížné hlavně za situace, kdy uposlechla příkazu obžalovaného, kterého považovala za svého dědečka (člena nejbližší rodiny) a celou věc si nechala pro sebe, tedy se všemi nepříjemnými pocity i pocity viny, které prožívala (dle vyjádření znalkyně prožívala obrovské pocity viny, že věc neoznámila) musela zpracovávat sama. To by bylo náročné i pro zcela duševně zdravého jedince. Právě toto rodinnou nastavené důvěryhodné a zároveň dominantní postavení obžalovaný využil nejen při samotném jednání, ale také následně, kdy se pravděpodobně spoléhal na mlčenlivost poškozené či neschopnost příběh důvěryhodně reprodukovat. Ač u hlavního líčení zmínil, že poškozená by celou věc hned šla říct mámě, že je taková, soud toto jeho vyjádření považuje za zcela účelové, které bylo součástí taktiky obhajoby obžalovaného. Stejně tak soud považuje za účelovou jeho obhajobu ve vztahu k nálezů na jeho varlatech, který měl zapříčinit problémy s erekcí. Tato tvrzení byla vyvrácena výpovědí jeho dlouholeté partnerky (dnes již bývalé) svědkyně ■■■■■ která jejich intimní život vnímala zcela odlišně, než obžalovaný popsal. Žádný útvar na varlatech obžalovaného nezaznamenala, nezaznamenala jejich bolestivost či citlivost a také nezaznamenala ani potíže s erekcí. Ještě v lednu předmětného roku měli mít pohlavní styk. Poté pro její zdravotní problémy mělo jejich

intimní soužití skončit. Útvar na varlatech obžalovaného zaznamenala znalkyně z odvětví psychiatrie, sexuologie, která vyjádření obžalovaného označila za subjektivní a neprokazatelné. Během znaleckého zkoumání obžalovaného o nález věděla, ale nepovažovala jej za natolik důležitý, aby měl vliv na závěry znaleckého posudku. Jeho varlata označila na spíše citlivá než bolestivá. Matka a otec poškozené se podrobně vyjádřily především k psychickému stavu poškozené před a po předmětné události, kdy již krátce po události matka i otec zaznamenaly na poškozené změny v chování. Změny v chování poškozené (především psychosomatické záchvaty) znalci přisuzující právě prožité traumatizující události spočívající v jednání obžalovaného vůči poškozené, neboť u poškozené je tendence reagovat ve stavu zažívaného stresu, prožívané úzkosti dissociativními stavy, poruchami chování. Soudu tedy nezbylo než obžalovaného uznat vinným, když jeho vinu má za zcela prokázanou.

9. Jednání obžalovaného bylo po právní stránce kvalifikováno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Objektem trestného činu znásilnění je právo člověka, ženy i muže, na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku je v daném případě dítě mladší patnácti let. Objektivní stránkou je v tomto případě jednání pachatele, který jiného násilím donutil k pohlavnímu styku. Toto jednání bylo posouzeno v kvalifikované skutkové podstatě, neboť obžalovaný čin spáchal způsobem srovnatelným se souloží podle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, když ji přinutil k manuální masturbaci, tedy tření jeho penisu rukou. Obžalovaný spáchal předmětný trestný čin formou úmyslu přímého dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
10. Objektivní stránka této skutkové podstaty může být naplněna dvěma způsoby. První je klasická soulož a druhým je jiný pohlavní styk srovnatelný se souloží. Tento pojem zahrnuje všechny formy pohlavního styku, tedy nejen ty, které lze považovat za srovnatelné se souloží, ale i jiné méně závažné formy. Souloži naroveň jsou kladeny zejména orální pohlavní styk (felaci či cunilinctus), anální pohlavní styk (coitus analis), zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, event. jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů, ale obecně do pohlavního styku patří i vsunování pohlavního údu muže mezi prsa ženy (coitus inter femora), osahávání genitálií ženy nebo muže, prsou ženy, sání prsních bradavek (sactustupratio), tzv. erotické masáže, které pachatel provádí druhé osobě nebo ona jemu apod. Manuální masturbace, jak tomu bylo v předmětném případě, je aktem simulujícím pohyb tření, k němuž dochází při souloží, kdy pohlavní orgán muže je namísto spojení s pohlavním orgánem ženy vkládán do ruky za účelem tření. Když obžalovaný držel ruku poškozené na svém genitálu a tím prováděl tření svého přirození, jistě tím sledoval své sexuální uspokojení. Proto v případě pohlavního styku uskutečněného formou soulože nebo způsobem srovnatelným se souloží půjde vždy o naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu v rámci zvlášť přitěžující okolnosti podle odstavce 2 písm. a), nikoli o jednání podřaditelné pouze pod základní skutkovou podstatu odstavce 1 (TR NS 68/2010-T 1312.).
11. Poškozená byla ve vztahu k obžalovanému ve stavu bezbrannosti, neboť poškozené byla v minulosti diagnostikována demence a epilepsie, kdy její handicap je znatelný na první pohled. Poškozená sice okolní svět vnímá, ale její duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni, aby si ve své mysli dokázala situaci, v níž se nachází, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Poškozená je osobou s opožděním duševním vývojem a navíc z výpovědi jejích rodinných příslušníků je znatelné, že v rodině zcela absentuje sexuální výchova a o této oblasti se běžně nekomunikuje. Poškozená tedy nemohla mít dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byla schopna posoudit význam odporu proti vynucovanému jednání obžalovaného. V takovém případě bezbrannosti se jedná o psychickou bezbrannost, v důsledku níž oběť často nechápe, co se po ní požaduje, resp. co je smyslem jednání pachatele, nebo není způsobilá vůbec domyslet a vyhodnotit důsledky takového jednání, což je v souladu se závěry znaleckého posudku zpracovaného k osobě poškozené.

Obžalovaný poškozenou znal od dětství, znal tedy její věk, dětstnost, snadnou zranitelnost a nevyzrállost, a toho také ze své autoritativní pozice využil.

12. V případě znásilnění spáchaného zneužitím bezbrannosti dítěte mladšího patnácti let přistupuje k základní skutkové podstatě navíc i okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby (spáchání trestného činu uvedeného v odst. 1 na dítěti mladším patnácti let), která zakládá důvodu pro právní posouzení skutku podle kvalifikované skutkové podstaty dle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, aniž by byl porušen zákaz dvojího přičítání téže skutečnosti v rovině viny, neboť stejný předmět útoku zde vykazuje odlišné skutkové charakteristiky, které je nutno vyjádřit nejen aplikací znaku zneužití bezbrannosti v rámci základní skutkové podstaty, ale i zvláště přitěžující okolnosti spočívající ve spáchání trestného činu na dítěti mladším patnácti let, která je obsažena jako součást kvalifikované skutkové podstaty. Nelze si stejně vykládat pojmy stav bezbrannosti a osoba mladší patnácti let, neboť bezbrannost může spočívat v různých příčinách, což v tomto konkrétním případě jistě nastalo, neboť poškozená je nejen dítětem mladším patnácti let, ale také je duševně zaostalá a její duševní a rozumové schopnosti nejsou ani na úrovni jejího skutečného věku. Nejedná se tedy o přičítání téhož dvakrát, ale přičítání pokaždé něčeho jiného, byť jsou tyto okolnosti spojeny s totožným předmětem útoku.
13. **K osobě obžalovaného** bylo zjištěno, že pracuje jedenáct let jako [REDAKCE] ve společnosti [REDAKCE] s. r. o., pobočka [REDAKCE] kdy dosahuje čistého měsíčního příjmu v rozmezí 19 – 27 000 Kč. Je hodnocen jako bezproblémový pracovník s velmi dobrou pracovní morálkou. Dle údajů od zaměstnavatele proti němu nejsou vedena žádná exekuční řízení. V místě svého trvalého bydliště bydlí již [REDAKCE] let, kdy se jedná o městský byt. Obžalovaný byl v minulosti sice soudně trestán, avšak ještě jako mladistvý, kdy byl dne [REDAKCE] amnestován. Před přestupkovou komisí v minulosti projednáván nebyl a není k jeho osobě evidován žádný přestupek.
14. Při rozhodování o **výši a druhu trestu** přihlédl soud ke všem okolnostem rozhodným ve smyslu § 37 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku. Přihlédl tedy k míře společenské škodlivosti jednání obžalovaného, k jeho poměrům a možnostem jeho nápravy. Společenskou škodlivost lze v tomto případě zhodnotit jako vysokou, a to s ohledem nejen na objekt trestného činu individuální, ale i druhový, jenž byl zasazen v rámci zvláštní části tr. zákoníku mezi první skupiny trestných činů vůbec s tou nejzávažnější společenskou škodlivostí. Při zohlednění poměrů obžalovaného a možností jeho nápravy soud přihlédl k tomu, že má stále zaměstnání a stejně tak jeho bydliště je stabilní, ač se nejedná o byt, který by měl ve svém vlastnictví. Hledí se na něj, jako by odsouzen nebyl. Lze předpokládat, že se u obžalovaného jedná pouze o ojedinělý exces z jinak řádného způsobu života. Vzhledem k uvedenému soud tedy shledal jednu polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. p) tr. zákoníku spočívající ve skutečnosti, že obžalovaný před spácháním trestné činnosti vedl řádný život a tento stav i nadále trvá. Jako přitěžující okolnost soud hodnotil skutečnost, že spáchal trestný čin ve smyslu § 42 písm. d) tr. zákoníku využívaje závislosti a podřízenosti poškozené a ve smyslu § 42 písm. h) spáchal trestný čin na osobě blízké a zdravotně postižené. Obžalovaný byl vůči poškozené ve vztahu, ač nebiologickém, dědeček a vnučka, což samo o sobě z výchovného a rodinného hlediska naznačuje určitý druh hierarchické podřízenosti poškozené vůči obžalovanému. Navíc, jak bylo uvedeno výše, obžalovaný byl znalý jejích duševních a rozumových schopností. Soud nemohl přihlížet v tomto případě k přitěžujícím okolnostem spočívajícím ve věku poškozené a její bezbrannosti, neboť toto je samo o sobě již obsaženo v samotné skutkové podstatě trestného činu. Obžalovaný byl za popsané jednání ohrožen trestem odnětí svobody na pět až dvanáct let. Po zohlednění všech výše uvedených okolností soud považoval za přiměřené uložit trest na samotné spodní hranici trestní sazby, když má za to, že i takto mírná výměra bude mít na obžalovaného i s ohledem na jeho věk dostatečný výchovný účinek.
15. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Trest odnětí svobody se vykonává ve dvou typech věznic, a to s ostrahou a se zvýšenou ostrahou. Ve věznici s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zpravidla vykoná trest odnětí svobody pachatel, který

nesplňuje podmínky pro to, aby ho soud zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Do té se dle § 56 odst. 2 písm. b) téhož zákona zpravidla zařadí pachatel, jemuž soud ukládá trest odnětí svobody na doživotí nebo za dalších podmínek nejméně na osm let nebo kterému ukládá trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, případně jde-li o pachatele, který v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, výkonu trestu odnětí svobody či zabezpečovací detence. Žádná z posledně uvedených okolností v případě obžalovaného nenastala. Stejně tak se nenaplnily předpoklady, za nichž lze pachatele zařadit do jiného než obvyklého typu věznice. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se tak může stát, má-li soud za to, že se tím lépe zaručí výchovný vliv trestu. Právě uvedený závěr se podle téhož ustanovení musí učinit s ohledem na okolnosti případu a zároveň i na to, jak je pachatel narušen. Obsah spisu nedokládá nic, co by tento postup odůvodňovalo, a proto byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou.

V rámci adhezního řízení uplatnila poškozená prostřednictvím svého zmocněnce JUDr. Bc. ■■■■■ LL.M., nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 43 odst. 3 tr. řádu ve výši 500 000 Kč a nárok na náhradu škody ve výši 25 000 Kč, a to řádně a včas. Co se týče náhrady škody ve výši 25.000 Kč, která měla spočívat v jízdě, které matka měla uhradit za dojíždění k lékařům svým osobním vozidlem, soudu nezbylo než v této části ve smyslu § 229 odst. 1 tr. řádu odkázat poškozenou zastoupenou zmocněncem na řízení ve věcech občanskoprávních, když tyto náklady nebyly nijak doloženy. Doložení pouze lékařských zpráv není dostatečným podkladem pro výpočet výše jízdného. Co se týče újmy nemajetkové, jedná se v případě poškozené o nárok ve formě další nemajetkové újmy – duševních útrap. Při rozhodování o uplatněném nároku na nemajetkovou újmu v penězích je třeba vycházet z právní úpravy obsažené v zákoně č. 89/2012 Sb., tedy z občanského zákoníku. § 2951 upravuje způsob náhrady škody, z odstavce 2 vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučněním. Zadostiučnění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Z § 2956 citovaného zákona vyplývá, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. § 2957 upravuje způsob a výši přiměřeného zadostiučnění. Je z něj zřejmé, že způsob a výše přiměřeného zadostiučnění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobené újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků, jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. S ohledem na výslovné zdůraznění § 43 odst. 3 trestního řádu, že v adhezním řízení v rámci trestního řízení je možno navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v tomto případě v úvahu (jak to obecně připouští ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku). Podle názoru je poškozená zvláště zranitelná oběť, kdy obžalovaný vůči poškozené zneužil svou nadřazenost a využil jejího duševního stavu. Je třeba si uvědomit, že výsledky dokazování prokázaly u poškozené přítomnost poruchy přizpůsobení s převládajícími dissociativními symptomy, která vznikla v důsledku jednání obžalovaného. Jednání obžalovaného lze považovat za velmi závažný zásah do integrity poškozené a to především do integrity duševní. To vše tedy odůvodňuje závěr, že jsou v daném případě dány podmínky pro ochranu osobnosti poškozené ve smyslu § 2971 občanského zákoníku, neboť nepostačuje toliko zadostiučnění podle § 2894 odst.1, 2 citovaného zákona. Pokud však ze strany zmocněnce poškozené bylo navrženo, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit nemajetkovou újmu v penězích v částce 500.000 Kč poškozené, pak se podle názoru soudu jedná o návrh neodpovídající současné aktuální judikatuře, kdy je třeba zohlednit, že takto vysokou částku by soud přiznal v případě, kdy by došlo k opakovanému zneužití a pokud by poškozená měla trvalé následky. Toto se však neprokázalo a s ohledem na skutečnost, že se jednalo o pouze jediný exces obžalovaného, byla částka stanovena ve výši 100.000 Kč, která je odpovídající všem

shora vymezeným hlediskům a odpovídá rozhodným okolnostem. Se zbytkem tedy byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň dne 5. dubna 2022

Mgr. Bc. Lucie Bočková, v.r.
předsedkyně senátu